

BUREAU EN REDACTIE:
DRUKKERIJ COLLÉE
— (Naaml. Maatsch.) —
TONGEREN.
Postcheks rekening n^o 84855.
Telefoon 12

Abonnementsprijs: fr. 9.00 per jaar, vooraf betaalbaar.
20 centiemmen hot nummer.

Alle toezendingen van geld, brieven en aankondigingen, moeten franco gedaan worden aan den uitgever.

TONGEREN 7 MAART 1925

BELANGRIJK BERICHT. — Wij herinneren aan onze lezers de aankondigingen in ons blad vinden plaatsen, evenals aan onze briefwisselaars, dat hunne mededeelingen ten laatste 's dondersdags namiddag op ons bureau moeten ingezonden zijn, om met zekerheid in het nummer van 's zaterdags te kunnen verschijnen.

Naar Rechts!

We staan maar enkele weken meer van de kiezing af.
En op den drempel van den kiesstrijd die heftig vermoed, komt het groote vraagstuk: hoe de kiezer zijn wil zal te kennen geven over de regering die het land begeert?

Wil België een volledige onpartijdige regering?

Ofwel
Wil België een ministerie samengesteld uit een verbond, steunende op vergelijk en toegeving?

Alle partijen zijn het eens over de eerste oplossing, doch elke partij wil die oplossing ook te haren bate en 't is de kiezer aan wien het behoort daar uitspraak over te doen.

De kiezers kent de draagwijdte van zijn stem en voorloopt die uit te brengen zal hij onderzoeken welke de sterkste, de tucht en de leerling is van de partijen die hem zijn stem vragen.

De LIBERALE PARTIJ ziet haar getal gekozenen zij elke kiezing verminderen. Zij heeft er nu enkel nog 33. Zij is enkel nog een schijn van haar vroegere macht, zoals de heer Pecheur, voorzitter van haren Landraad, het eens zegde.

In veel arrondissementen is de liberale partij verdeeld en dit niet het minst in het arrondissement Brussel.

Deze partij heeft geene leerling meer. Zij blijft immer «de zandbank», zoals wijzen onze eerste koning haar noemde.

«La Gazette», een der ernstigste liberale bladen, heeft het programma der liberale partij een «Staatsprogramma» t. t. z.

een programma van een partij die uitgeleefde is en «La Flandre Libérale» schreef, enige dagen geleden: «De meeste kandidaten in den Poll (te Brussel) houden een eigen persoonlijk programma op na. Te lande vindt men enkel nog eenige kleine groepen wier kreit is: «as la calotte», basust op de papenreiterij.»

De liberale partij is zonder macht, zonder tucht, zonder leerling. Kan zoo'n partij op het bestuur van het land aanspraak maken?

De SOCIALISTISCHE PARTIJ is, als gealterste, een niet te onderschatten macht. Doch haar oude, sterke tucht heeft plaats gemaakt voor groote zwakheden: Syndicale crisis, inkering van het koarmissum, misterdendheid geboren uit boze werkstaten of uit de verbuizing der hoofdmannen als Vandervelde, Anseele, Bertrand, Kerier, enz. die zijnelijk in het verafschuud kapitaal zwemmen.

Haar leerling: klassenstrijd, collectivism, MENGELWERK van «DE POSTRIJDER».

ORSINO
DE BANDIET
DER
ROTSVESTING.

Dit zult gij niet zeggen, hernam Ferraldi, zodra gij onze kapitein kent. Indien hij gelegenheid heeft u te woord te staan, zal ik u dadelijk tot bij hem leiden. Hierop trok hij aan een koperen ring, die in den muur gevestigd was. Plotseling deed zich nu de doffe galmen eener zware klok hooren, en eene deur in den rotswand, welke van buiten niet zichtbaar was, ging open.

Nauwelijks waren zij binnengedreden, of de deur sloot zich weder als te voren. Zij bevoonden zich nu in eenen gang, waar verscheidene lichamen brandden.

— Zet u, ik zie u niet, zei Ferraldi, het meisje naar eene bank geleidende; de ruif is u noodig en ik zweer u, dat gij niets te vrezen hebt. Binnen weinige oogenblikken zal ik u tot den kapitein geleiden, of u een geschikter verrijft bezorgen.

Dit gezegd hebbende, verwijderde hij zich.

Laurentina, nu aan zich zelve overgelaten, stortte op hare knien en een kruisje, dat zij aan het oog der toovers had weten te onttrekken, aan hare lippen drukkende, bad zij, met al het vuur haer ziel, den Verlosser, haar in dezen nood niet te verlaten. Maar hoeeer door het gebied haar vertrouwen op de bescherming der Almacht versterkt werd, eene beving overviel haar toen Ferraldi terug kwam en zei, dat Orsino hem toegestaan had haar tot hem te brengen.

O God! zuchtte zij, ten hemel blikkend, schenk mij sterkte en neig u niet haer tot medelijden.

Siddend nam zij den arm, die de luitenant haar aanbood, want de schriktoone-

meesterschap van het proletariaat is gansch uitgebrokkeld.

Gedurende de bespreking der huurontracten, heeft de uiterste linkerzijde lacht naar haar zucht naar collectivism, maar Van der Velde bekeert dat Marx mis geweest is ten opzichte van de groote nijverheid: den landbouw.

Vander Velde wil er niet van hooren dat de werkmàn eigenaar worde van zijn eigen huis, doch den 10 Februari bekennen eenige socialistische afgevaardigden in de Kamer dat het weldaad is voor den werkmàn zijn huis te bezitten en verwijten aan de regering niet genoeg daaraan te hebben meegeholpen.

Het socialism blijft antiklerikaal. Voor Vander Velde is de Kerk de eerste tegenstrever die moet geknapt worden.

Het socialisme is de voorlooper van het Communism en Vander Velde heeft er blijk genoeg van gegeven toen hij, in de regering zetelende, licht gaf aan zijn bolchevistische gevoelens.

De KATHOLIEKE PARTIJ is de talrijkste; in alle groote middelen beschikt zij over levendige krachten; zij heeft een gemeenzaam en bepaald programma, zij kan met fierheid wijzen op een roemrijk verleden.

De katholieke partij is het laatste bolwerk voor den maatschappelijken vrede. Rondom haar staan al de zakemansen en deze die het land niet willen ondernemen door een profenering op zijn Russisch, of met toornissen als die van Marsalle en Arignon. De kiezers die in den aanstaanden kiesstrijd dit stuur niet volgen, zullen later spijt hebben wanneer zij dobben op de klippen waar het staatsbestuur is op verzeild geraakt.

De volkeren hebben hun regering, zoals zij ze willen, schreef Joseph de Maistre.

Het Belgisch volk zal morgen de regering hebben die het gewild heeft, die het verdient heeft. Maar het Belgische volk, met zijn sterken, gezonden zin, verstaat dat de katholieke partij alleen hem een stevige regering geven kan.

Van nu af voel men een sterken aandrang naar dit doel; dit vervult de gemoeerden met vreemde en laat 'ons toe te zeggen dat de aanstaande verkiezingen zullen uitvallen naar reeds.

Wat ze in het schild voeren!

Over veertien dagen werden de verschillende liberale kandidaten van het Arrondissement Brussel aan hun kiezers voorgesteld tijdens een algemeene vergadering van de Liberale Federatie.

De liberale partij is er heel deemoedig koren verkleuren wat hij zoal voor zijn kiezers doen zal inden aeven hem de groo-ter aandoen hem maar het Parlement te zenden. Wij laten de pranten van hijkomen den aard van kant, vermits de inzet van den aanstaanden kiesstrijd is: Voor of tegen het Katholiek Geloof; voor of tegen de Rust en den vrede in het land; voor of tegen de orde in de samenleving.

Wat wij uit de verklaringen van de liberale kandidaten te Brussel wenschen te onthouden, dat is dat bijna allen zonder uitzondering zich uitgesproken hebben tegen de wet welke thans nog Staatsstola-zen toekent aan de Vrije Katholieke Scholen.

Verwonderd: doch het gepraal, doch eenen langen rit en de heerschede hiettoegenam, zeeen dezelfde haast niet meer te hebben. De graaf mocht het zijne sporen in de vrede drukken, die het sierlijk bij brichte, maar wikkende anders dan stapvoets voort te gaan.

Hadde ik maar mijnen Andalusischen dienst! riep Julius, terwijl hij knooring op zijnen lippen reusachtig blikte, en de teugel slop over de gezelfde hals het harnas.

Daar onze graaf echter naar de lamp, roech de ring van Adalin bezak: dieet zijn wensch onvervuld en geestvol had den boom troed van zijn paard te laten wegvallen, zette hij zijnen heid voort tot aan eene kleine herberge, bezigtig den weg, waar hij besloot eenen oogenblik te verpozen, meer in de hoop dat zijn roos door voeder en eenen drink water verfrischt, zich moediger zou toonen, dan wel hem zich zelve enige rust te gunnen, die hem echter bij de brandende hitte en eene zo overvaste reis, niet nu noodig was dan het voeder voor zijn paard.

Holt! konst er geen menschen voor; riep de graaf, wijns onverschillig dien dag reeds eene zware paard had doorstaan. Is dit ook dan onbevondel, dat men de reiziger, die lang te bersten laat schreeuwen? Er in kateleien!

— Gij moet nu paard aan dien ring en kom binnen, gijde heer! sprak een oud moederlijke, die nu de deur opende en op haar knikje leumde, bijgikar noemde had om zich staande te houden. Gij ziet, de oudester komt met gebreken, en mijn dochter is juist van huis, anders zou de heer reiziger beter bediend zijn.

De zebrekkige gestalte en het uitersteerde kon vervold; geland der oude, deed den drif van den graaf bevesten; hij maakte van den nood eene deugd, denteke zelf zijn paard, legde het eenige voedsel voor dat de oude hem aanwees, en trad tharop te herberge De Heilige Laurentius binnen.

Wooft gij zo alleza, noedertje, vroeg hij, zich op eene half vermolde bank geplaatst, tebeide terwijl hij eenen vlichtigen blik deed naar het vertrek het kam, dat alom de sporen der diepste armoede droeg.

— Het is nu acht jaren dat mijn man in het graf rust. Sedert heb ik zoo goed mogelijk met mijne dochter de herberg in gang gehouden; doch door eene zware ziekte aan-

zijn hebben hun collega M. Ernest een flinke bolwensching gegeven, omdat deze in de Kamer heeft durven pleiten voor de afschaffing van de weddes der priesters.

— Wat heb ik met hen? Die zal nu woord zijn, liezers hetwelk zij door uwe stemming voor de katholieken zelf bevestigen.

Hoe de verontwaardiging zich lucht geeft.

Het antwoord aan het zie nemend «Katholiek Vlaamsch Hoogstudentenverbond».

Met eene geweldige verontwaardiging heeft de katholieke bevolking de groote en fatrijke plakbriefen gekozen die op de muren werden aangebracht door «Het Katholiek Vlaamsch Hoogstudenten Verbond». Wij hebben niet te onreden over de droevige toestanden aan de Alma Mater's geschaapt, door de taalkwestie, III, III, de Bisschoppen hoort en anderen.

— Maar nu gaat het waarlijk over zijn hont. Op het oogenblik dat gansch het Belgisch episcopaat en beroep deed op de mildheid der gebovoren en dezen verzocht hinnen perming te storten voor de Katholieke Hoogeschool van Leuven, heeft «Het Katholiek Vlaamsch Hoogstudenten Verbond» de muren van Leuven en andere plaatsen ontsierd met plakbrieven tot propaganda voor den sinneleiken boyoot der Hoogeschool!

— Is effenaar droevig, nu op dit oogenblik, de vijanden van onzen godsdiens, alles inspannen om het vrij Katholiek onderwijs te bekampen, men de eene Katholieke Hoogeschool den gelieflijken steun wil onttrekken en welke wijden het voor haan onmogelijk op gelijke wijze met andere Hoogescholen, die zoo rijkelijk door de openbare machten gevoerd worden, te vestigen en in handhaving van verspreiding der Katholieke Wetenschap, te vervullen.

— Is effenaar eene andere vraag open, hoe ons Belgisch episcopaat alles in 't werk stelt, om aan de Vlaamingen, aan de Hoogescholen, en de Vlaamse Werkverenigingen, de Katholieken aan te zetten allen gezellig en steun, te betuigen, of onrecht te spreken. Alom plater te wagen!

— Welnu, wij waren gelukkiglijk de zeven jaren met verontwaardig posts en zijne gezegende katholieken tegen die afschuldike misdadige, half propagandische haken uitgebracht, des te halve onder gezegde van de helen zijn naam onder degenen die plakkat durft zetten.

— Ook is onze wettende Bisschop, Mgr. Rutten, om krachtiglijke wijde ongekomen tegen deze rolloze handeling uitge. Aan de Heeren Pastoors stunde hij een volgender brief, waarvan verleden zondag op den predikend lezing werd gegeven, voorleer de omhulding voor de Katholieke Hoogeschool gedaan werd:

— Van wie is dat papier? vroeg Persano, aandachtig eenen brief beschouwende, die naast hem op een kasteje lag.

— Wat is mijne dochter onbedacht, zede de oude op teurenen toon, zij zou het lie den terug de lazen, en nu heeft zij het ver geten. Het behoort aan onze beschermers, die het niet gestorven heeft vergeten.

— Haar naam?... hoe naam? zide die dame? riep Persano met krommend onge duld.

— Signora... Signora... Pschi!

— Nuva, Val... Valdim!

— Omgoglijk, diep de graaf, die intrus sion den brief, die met verzeeld was, vluchting doorloft. Bij den Hemel! ik ken de hand, die brief is van haren vader, uw geletterte heer Laurentina Paol.

— Gij moet het dan beter weten dan zij, zelve, hier reiziger! zei de oude eenzinnig rekwest, dat hij aan hare woorden schreef te twijfelen; ik weet zeer goed dat de schoone dame Laura Valdim heet.

Het adres hield zo, man, in den brief niet het is zijne Laurentina! doch waarom ha ren naam verzuimd gij hier niet een geheim schillen, waerom die niet te grijp, precizeer de graaf half huld, terwijl hij den brief voor eene doolbas, zonder echter eenige meerdere ophelpering te vinden.

— Oude! riep hij nu plotselings uit, met drift opspringende, ik moet er heen! waar woont zij?

— Ik, ik... zei de oude, eshetuloos of zij wel goed zou dooen den reiziger de woonplaats haren beschermster te wijzen, ik weet niet juist waar zij woont, aan den linkeren van den rechter.

— Vrouw! riep Julius, drifrig invallende en enige godstukken op de tafel wende, dat is voor u, maar zeg mij de waarheid; mijn geluk en dat der dame kan er van afhangen; zij heeft vijanden, bittere vijanden, dit moet ik denken... laat mij

BISDOM LUIK. Luik den 26 Februari 1925.

Erwaarde Heer Pastor,

Wij vernemen dat in de parochien van Luik een plakbrief geplaatst is geworden, waardoor het den katholieken ontraden wordt de Hoogeschool van Leuven door hunne geldelijke bijdrage te ondersteunen.

Die plakbrief gaat uit van eemge hoogstudenten, die, wegens menen opstand tegen de Overheid, van de Universiteit zijn weggezonden. Zij noemen zich katholieke en miskennen niet alleen het gezag der Hoogeschool, maar ook die der Bisschoppen, hunne wettige kerkelijke Overheid, van wie de Zaligmaker gezegd heeft: Wie U minneert, minneert hij niet; wie U versmaadt, versmaadt mij. Zij beweren te handelen uit plucht; doch bedrijven eene dreudubbele misdaad; misdaad tegen het Vlaamsche volk, misdaad tegen het Vaderland, misdaad tegen het geloof. Immers zij willen de Hoogeschool van Leuven beneedelen, waaraan wij groote lijfs te danken hebben, dat met katholiek geloof in ons land behouden is en waar sedert 1911 Vlaamsche Hoogstudenten zijn ingetocht en elk jaar worden uitgezield.

— Wij hopen dat de Katholieke Vlaamingen, in plaats van hunne bijdrage voor de Hoogeschool te verminderezen, ingeduldig zullen vermeerderen. Ondertusschen laat ons bidden voor de bekeering die ongelukkige afgevaardigden jomelingen.

— Giefel aanstaanden Zondag, dezen onzen brief af te lezen, alvorens de collecte voor de Universiteit te houden.

Wij zeyenen U van ganscher harte,

— Martinus-Hubertus-BUTTEN,
Bisschop van Luik.

— Nooit is in de kerken meer gegeven voor de Hoogeschool van Leuven dan verleden zondag.

— Wie vroeger er zich met 1 fr. van af maakte, gaf er zondag 5.

— Dat is het antwoord onze Katholieke bevolking op de zieleme strek van het zie nemend Vlaamsch «Katholiek» Hoogstudentenverbond, dat is het antwoord van eentige, nederige menschen aan die factieke angststokers, voorzitters van het zieleme, die zich verrijden over de weldadigen van ons land.

— De Duitschers, toen ze Leuven in brand sloegen, hebben ook de voorafschuldiging tot de buitenlandse vijanden waren; die de hoogscholen willen kapot maken, staan nog lager dan de Duitschers.

— Dieze pakkosten was putoed en benamingspogelgalsmede een voorraad dynamiet. Kort daarop volgden de eerste ontplottingen, welke daarna voortdurend tot zeventien uur des avonds. In totaal zijn drieëntwintig kisten met dynamiet in de lucht gevlogen.

— De uitwerking der hevige ontplottingen was ontzettend. Datzenden huizen zijn verwoest. Ook het Phoenix-theater in Rio de Janeiro, dat toch op vier grootten afstand van den haard der ontplottingen is gelegen, stortte door den geweldigen luidtruis neen. De schade wordt op vele miljoenen geraamd.

De geneele militaire en burgerlijke ge-

degenen worden...

— Graaf, ze Laurentina, nadar zij aan hare bedienden eene wenk gegeven had om het vertrek te verlaten, verdenk mij niet! mijn arm haer licht reeds genoeg. Nummer zal ik kunnen ophouden u te bejinnen, dit gevel ik; maar o God! verzoelze zij, haar gelaat met de handen bedekkende, ik kan, ik mag, niet meer dan uwe vriendin zijn!

— Dit schreeuwde de graaf die te gelijk door minnigelijk en wanhoop bevoerd, als een verdwende door het vertrek liep, terwijl hem de oog en draaden, zij moogt mij niet meer bejinnen?... Trouwloze! wie heeft mij uw hart ontnomen?... Spreek, spreek, opdat ik hem mijn dolk tot aan het gevest in de ingewanden steete!... Spreek, opdat ik...

— Beledigt mij niet, Julius! sprak het meisje, met eenen blik, want tevens waardigheid doosttraade. Zie aan deze verbleekte wangen wat ik geleiden heb, maar ik zweer u bij al wat mij heilig is, geen mensch kan mijne liefde jegens u verkoelen, ik zweer u, Persano!...

— Houd op, ongelukkige! riep de graaf, terwijl hij het meisje bij de hand greep en voor eenen cransis sleepte, geef uwe ziel niet verloren, door Gods Majesteit te lasteren. Voor het beeld van dezen, onzen Verlosser, zwoert gij mijne eene eeuwige trouw, wat kan ons dan scheiden, mineedige?

— Diezelfde lieze, zei Laurentina, terwijl zij met geestloof de hand op het kruis legde, kent mijne trouw en weet, dat ik mijnen plicht betracht. Maar gij, graaf, veroordeeld hebt onrecht; gij schaaft u niet eene ongelukkige; op eene schaamt u wijze van eene misdaad te verdienen, waaraan zij zich nimmer schuldige kende. Vaarwel, Persano, vervolgde zij, eene poging doende om zich te verwijderen, ofschoon hare bevende knien dit niet toelieten en zij zich op eenen stoel moest nederzetten, waarvel, vergeet een meisje dat gij onwaardig keurt; uwe gedrag doet mij het vervullen mijns plichts liehter zijn, dan ik dit verachten durfde!...

— De tranen, die langs haar gelaat vloeiden, wederspreken echter de koude, door spijt voortgebrachte woorden, welke hare lippen uitstamelden.

— «Werd voortgeest»

AANKONDIGINGEN:
Prijs per regel fr. 0.50
Tusschen Allerlei- in Provincie nieuws fr. 1.00
Vonnissen en doodsberichten fr. 2.00
KLEINE AANKONDIGINGEN:
van 1 tot 4 regels fr. 1.50
Elke regel meer fr. 0.25
Voor meer dan één inlassching prijs volgens akkoord.
Alle aankondigingen en mededeelingen moeten ons toekomen voor donderdag middag.